

DZIENNIK URZĘDOWY

Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 9. September 1815.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iiaque obtemperare.

Obwieszczenie.

Z wydziału administracyjnego Sekcyi I. Względem podawania kwitów z dostarczonych naturaliów za podatki w roku 1812 i 1813.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Z rozpisanych w roku 1812. i w początku roku 1813. na rachunek różnych podatków, w moc dekretów Królewskich i uchwał Rady Ministrów, naturaliów wszelkiego gatunku równie iak i z dostarczonych koni, podwod, robotników, do twierdzy Modlina i Torunia, wielu ieszcze z Obywateli mają w ręku swych kwity, ktore im z przyczyny zapadley decyzyi naywyższej Rady Xięstwa Warszawskiego z dnia 4. Sierpnia 1813. przez Ministerium Skarba wydanej, iako z dawney epoki pochodzą, w kassach ani przyjęte, ani potrącone nie zostały.

Chcąc zaś w tey mierze przygotować dokładny obrachunek podobnych kwitów, iżby go w swym czasie Rządowi wyższemu dla wynadgodzenia ztąd wynikaiącey pretensyi przedstawić można było, poleciłem WW. Podprefektom, aby takowe kwity od Obywateli oryginalne zebrali i z onych sporządziszy dezygnacją, i wyrachowawszy należytość, do dalszego przedstawienia mi przestali.

Ze jednak w tey mierze Obywatele z składaniem takowych kwitów opóźnić się mogą, a co szkodliwą przewłokę zrzadziliby, przeto do składania onych w biurach Podprefektów przeznaczyłem czas pięciotygodniowy, aż do ostatniego dnia miesiąca Września, stanowiąc za termin praekluzyny dzień 1. Pazdziernika r. b. 1815. w którym to dniu dezygnacye zamknięte, i żaden inż późniey złożony kwit przyjętym nie będzie.

Abym zaś Obywatele i mieszkańcy o zarządzeniu tym byli przynależnie zainformowanemi i na niewiedomości późniejsze swe żądania wspierać niemogli, przeto zamieszczywszy obwieszczenie niniejsze w Dzienniku Departamentowym, polecam WW. Woytom i JPP. Burmistrzom, aby takowe po gminach swych wszystkim mieszkańcom po dwa kroć, tak zwyczajnie jako i z ambon ogłosili.

Płock, dnia 21. Sierpnia 1815.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. j.

Z wydziału administracyjnego Sekcyi I. Względem sposobu exekwowania podatków i zapewnienia posłuszeństwa rozkazom Rządowym.

PREFEKT Departamentu Płockiego. Jeszcze pod dniem 1. Grudnia 1812 r. ogłoszonym był przez Dziennik Departamentowy Nr. 115. uchwałę Rady Ministrów z dnia 10. Listopada 1812 przepisywającą sposób exekwowania podatków, zapewnienia przynależnego rozkazem Rządowym posłuszeństwa, niemniej ofiře Urzędników odpowiedzialności: w odwołaniu się więc do teyże uchwały Rady Ministrów w swej mocy utrzymane, pospieszam teraz świeżo odebrany reskrypt Ministerii spraw wewnętrznych uchwałę rzezoną uzupełniającą i objaśniającą do publicznej (umieszczając go poniżej) podać wiadomości, i wzywając Obywatele i mieszczanów, aby zaktanowiwszy się nad ofiřnością uchwały wspomnianej, starali się przez skóre wypełnienie obowiązków względem Rządu, uniknąć tych nieprzewidzianości, które z użycia środków exekucyjnych wskazanych, na nich by spadały, oraz polecam WW. Podprefektom, WW. Woytom i JPP. Burmistrzom, aby ściśle wypełnienie przepisów w uchwale i reskrypcie cytowanym obietwch dofirzegli, i sami do tychże stosowali się, ite że za opóźnienie lub nie skuteczne działanie exekucyjne, oni sami na odpowiedzialność są wystawieni.

Dla czego, nietylko obwieszczenie niniejsze wraz z reskryptem Ministerii, lecz i uchwała Rady Ministrów wyżej nadmieniona w Dzienniku Departamentowym Nr. 115 zamieszczona, ma byđz przez WW. Woytom i JPP. Burmistrzów zwyczajnym sposobem ogłoszoną, co że przez nich dopełnionem zostało, przed Podprefektami udowodnić mają.

Płock, dnia 15. Sierpnia 1815.

A. Sumiński, Z. P.

Plichta, S. j.

MINISTERIUM SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Nie tajne są W. Prefektowi zasady konfitycuyi, nadać się mającey Królestwu Polskiemu przez Najjaśniejszego Cesarza i Króla, Traktat zawarty w Wiedniu d. d. 21. Kwietnia/3. Maja r. b. między Najjaśniejszym Cesarzem i Najjaśniejszym Królem Pruskim, tudzież Najjaśniejszym Cesarzem Austryackim, jako też organizacya ogólna tymczasowego Rządu Królestwa Polskiego. Osnowa i Duch wszystkich pomienionych postanowien, przekonywać W. Prefekta powinny o konieczney potrzebie podwojenia gorliwicy w Urzędowaniu usilności, i ścisley w działaniu regularności, którabyśmy wszyscy przed Najjaśniejszym Cesarzem i Królem naszym udowodnić potrafili, iż umiemy okazać się godnymi i tych dobrodziejstw któreśmy już osiągnęli, i tych, które nieporównana Naszego Monarchy potęga, wspaniałość i dobroć złać jeszcze na Narod Polski może.

Ministerium spraw wewnętrznych rozpoczynając swe urządowanie z woli Najjaśniejszego Pana zaręczyć może, że swemu powołaniu zawsze wiernem pozostanie, zapewniając ścisłą sprawiedliwość, tudzież należną opiekę dla własności osób i majątków każdego Obywatela i mieszkańca Królestwa Polskiego. Jak zaś każdy powiadny i iakiegokolwiek bądź stopnia Urzędnik, znajdzie w Ministerii gorliwego obroncę jego zastąg, dobrej sławy, regularnego i sumiennego dopełniania przyiętych dobrowolnie i zaprzysiężonych obowiązków, tak też z drugiej strony surową i niepobłażającą zwierżność, skoroby od powinności Urzędowania zbaczał, i w nich od zasad ścisley moralności i dokładności odstępował. Co nieszczęśliwości krajowe rozprzęgły i do zaniedbania przywiodły, na nowo do porządku i wykonania zwróconem bydź musi, abyśmy i wysokiemu zaufaniu Najjaśniejszego Monarchy naszego godnie odpowiedzieli, i żadnego krzywdzącego nasz Narod porównania, obca zaś czynić nieodważała się. Potrzeba więc iednostayney w działaniu dąźności, potrzeba niezawodney wszelkich usług i urzędzen eksekucyi, potrzeba nayusilniejszego starania, gwoli zwrócenia w kolej należną administracyi wewnętrzney krajowej, potrzeba nakoniec zupełnego zaufania w czystych intencyach i chęciach wyższych Urzędników, rozmaitemi gałęziami administracyi publiczney kierujących.

W takowym zatem duchu i dąźności Ministerium spraw wewnętrznych postępować sobie zamierając, uznaje potrzebą zalecić W. Prefektowi, iżby zwrócił całą swoją uwagę na przedmioty prawami organicznemi, dekretami Króla Jmci Saskiego, dawniejszemi rezolucyami Ministerialnemi i uchwałami Rady Najwyższey objęte. Że zaś najlepsze ustawy, prawa i urządzenia krajowe, na nie by się nieprzydały, skoroby ich wykonanie było wątle i zawodne, przeto Ministerium spraw wewnętrznych widzi się zagnonem, wznowić i odwołać się do uchwały Rady Ministrów z dnia 10. Listopada 1812 r. zapadłej, której ścisłe dopełnienie W. Prefektowi iak najmocniey zaleca się.

Uchwała wspomniona, lubo co do sposobu wykonywania wyższych Rządowych rozkazów, dokładne obeymuie przepisy, a tem samem porządek i regularność służby publiczney należycie zapewniać się zdaie, dla tem dokładniejszego iednakże iey wypełnienia i razem zastosowania do czasowych okoliczności, znajduie Ministerium spraw wewnętrznych potrzebę, następną obiasniającą W. Prefektowi przesłać instrukcyą.

§ I. Gdy stosunki Urzędowania W. Prefekta pozostają niemal też same jak dawniej, przeto wszelkie zalecenia Ministerii spraw wewnętrznych, Ministerii Przychodów i skarbu, Radzcow wydziałami zawiadujących, Komisji oświecenia, Komisji nadzwyczajney potrzeb wojska, administracji towarzystwa ogniowego, za równo punktualnie dopełniać pod odpowiedzialnością artykułami III. IV. V. w teźże uchwałę przepisaniem jest obowiązany.

§ II. Gdy artykułem V. dozwolono jest Podprefektom w niedostatku wojska liniowego w powiecie, użyć do exekucyi gwardyi narodowej, obowiązkiem będzie W. Prefekta polecić im i oświadczyć, iż każdy Podprefekt, w miarę obszerności i ludności swego powiatu, po aprobacyi W. Prefekta, mocen jest użyć aż do dalszego postanowienia, z pomiędzy teźże gwardyi miał powiatowych, aż do 10 gwardyistów, z klasy najmniej do rzemiosł i zatrudnień miejskich przydatney, jednakże ludzi rozsądnych, wiernych, zdrowych, do przywoitewy karności usposobionych i od wady pijaństwa wolnych, którzy bezpośrednio pod dyspozycyą Podprefekta zostawć będą; mają oni miejsce żandarmlow pieszych w powiecie przy Podprefekcie zastępować, zmieniając co 3. miesiące individua również własności mające, chyba gdyby dobrowlnie służbę tę i dtuzey odbywać chcieli.

§ III. Każdy Podprefekt opatrzyć powinien wysłanego na exekucyą żandarma lub żandarmow dokładnym exekutoryalem, przez siebie podpisanym, w którym nazwisko exekwować się mającego, przyczyna zsyłającej się exekucyi, kary exekucyjne i termin do niszczenia się, od którego exekucya ma być zaofitroną, wyraźnie wymienione być powinny. Każdy żandarm powinien mieć książeczkę kar exekucyjnych do jego rąk wpływających, a którą exekwowany własną ręką lub w przypadku nieumietności pisania, Woyt, właściciel gminy, lub jego zastępca, ilość zapłaconey kary exekucyjney zapisywać ma obowiązek. Duplikat takowey książeczki w każdym dominium czy gminie, przez Woyta regularnie utrzymywany i zapisywany być powinien.

§ IV. Każdy Podprefekt przesłać powinien co miesiąc, wraz z wypisem dziennika miesięcznego, obejmującego wierny rapport jego czynności, rachunek wpływu kar exekucyjnych, i ich użycia, nad któremi W. Prefekt kontrolę wyższą prowadzić i co kwartał, zaczynając od 1. Września, dokładny przesłać będzie rapport, obejmujący wszczegolności wpływ kar exekucyjnych z każdego powiatu i sposob ich użycia.

§ V. Ilosć opłacie się mającey dzienney każdemu exekutorowi opłaty, artykułem VII. teźże uchwały Rady Ministrów, i następnie uchwałą Rady Najwyższey z dnia 4. Listopada 183 r. na złt. dwa ueterminowaną została. Z tey zold dzienney dla żandarma pieszego po złotemu jednemu ma być płacony: w przypadku użycia żandarma w jednym dniu do więcej jak jedney exekucyi, dostawać ma naddtku do złotego jednego zoldu, dziesiąty grosz od wpłynionych do rąk jego kar exekucyjnych. W. Prefekt poda Ministerio spraw wewnętrznych opinią, jak oszczędzony fundusz z kar exekucyjnych najwłaściwiej na dobro powiatu użytym być może, względem czego Ministerium wydadź osobney rezolucyi nieomieszcza.

§ VI. Zestani na exekucyą żandarmowie powinni naprzod meldować się u Burmistrza, lub Woyta, albo jego zastępcy jako przełożonego nad gminą. Ci zaś nie tylko exekutorom wskazać mieszkania individuw exekucyą znosić mających, ale nawet pomocą swą skutek exekucyi zapewnić powinni.

§ VII. Jeżeli gmina w ogólności na znoszenie egzekucyi wskazaną zofiafa, Burmistrze i Woyci lub ich zastępcy dopilnować powinni, aby egzekucyą znosily członki gminy, którzy na nią zastężyli i aby ciężar egzekucyjny, w proporcyci zawinienia, na każdego, exequocyanym bydź powinno, sprawiedliwie zofiaf rozłożonym, a nadto postarała się o spiszne sbrągnięcie egzekucyi, przez przynaglenie gminy do wypetnienia obowiązku, od Brądu na nie włożonego.

§ VIII. Do Burmistrzów i Woytów należy razem przefirzegać, aby exekutorowie nad przepis artykułem VII. uchwały Rady Ministrów z dnia 10. List pada 1812 r. niezego niezadali, i aby jakiegokolwiek arbitralności nie dopuszczali się pod własną odpo. iedzielnością, stając się przez toż samo wspólnikami ucisku.

§ IX. Na wzajem, gdyby kto egzekucyi legalnie zed. sponowaney przyiac i zaspokoić uzbrawiał się, a nawet exekutorów lżyć, zniewazać, uderzyć wazył się, pod bez zwłoczne ukazanie w policyi poprawczyey, na proste doniesienie Podprefekta, po wystuchaniu skargi i dowodow zamardma, pociągnięciem bydź powinien.

§ X. Lubo Ministerium spraw wewnętrzych znieś się z Ministerium przychodów i Skarbu nieoficjalnie względem zwracenia Ralego i niezmiennego porządku w manipulacyi podatkow publicznych, i uchronienia tem samem uisczających się regularnie kontrybuentów skarbowi od wszelkiej mitręgi lub naruszenia ich spokojności, przeciw przepis uchwały Rady Ministrów w tytule II. umieszczone, wcały obszerności i ściśle dopełnione bydź winny, co się zarowno ściaga do potrzeb woyska, wpływow magazynowych, przez Kommissyą nadzwyczajną p. trzeb woyska nakazanych i nakazac się mogących, tudziej składek na utrzymywanie towarzystwa ogniowego przeznaczonych, których W. Prefekt ztąż samą gorliwością przefirzegać ma obowiązek, jak innych wpływow skarbowych, i rownie jak za inne podatki publiczne, każdy Podprefekt odpowiedzialnym będzie, gdy względem regularnego poboru tychże składek, obliczenia ich w kassie powiatowej i odsyłania regularnego po upłynionym terminie rat do kassy główney towarzystwa ogniowego, obciętnym lub pobłażającym się okaże.

Udzielając powyższą W. Prefektowi dodatkową Instrukcyą, przekonaniem jest Ministerium spraw wewnętrzych, że doświadczona jego gorliwość, wierność ku wspanięciomysłnemu i dobroci pełnemu Monarsze, podwci w nim gorliwość pełnienia naydokładniey ważnych obowiązkow do urzędu jego przywiązanych, a przeto pod sposobność Ministerio przedstawienia jego zasług, nagradzac zasługi publiczne chcącemu Monarsze.

Wszelkie nadużycia lub niedokładne pełnienie przez kogokolwiek bądź obowiązkow, w Departamencie administracyi W. Prefekta poruczonym, nietylko przemilczaniem bydź niemoże, lecz przeciwnie, w skutku uchwały stanowiącey i opisujaeey władzę Prefekta, donoszone bez zwłocznie bydź powinno: głównym bowiem zamiarem i dąźnością wszystkich Urzędnikow Hierarchią administracyi publiczney składających bydź musi, ażeby duch narodowości, moralności, oświecenie, dobre mienie, przemysł, co raz większego nabierały w Narodzie i Kraiu naszym wzrośtu, i mocy i rozszerzenia.

w Warszawie, dnia 20. Lipca 1815.

(podpisano) J. Sobolewski

Podprefekt Powiatu Pułtuskiego.

Rapportem W. Woyta gminy 7 Jarzyły mam sobie doniesiono, iż w zeszłym miesiącu Czerwcu, odebrana została od człowieka podeyranego Piotra Wiłkowskiego we wsi Maminie szredniakach, gminie wspomieney klacz gniado pfirokata, nogi białe, mała, lat cztery mająca, kusa: człowiek ten udawszy się po zaświadczeniu, dotąd niepowrócił, i klacz rzezoną pod dozorem miejscowey policyi znajduie się. Ktoby się więc mienił właścicielem takowey klaczy, ma się w przeciągu dwóch miesięcy od daty dzisiejszey do W. Woyta gminy 7 Jarzyły udać, a po wynadgrozdeniu kosztów żywienia, odbierze, gdyż po upłynionym tym terminie, klacz ta przez publiczną licytacją na rzecz skarbu sprzedaną zostanie.

Pułtusk, dnia 30. Lipca 1815.

Broniewski.

Sąd Pokoju Powiatu Wyszogrodzkiego.

Podaje do publiczney wiadomości: iż w dniu 28 m. i r. b. Franciszek Limbaum, o włóczęgoftwo i zamiar zaboystwa obwiniony, zbiegł z tutejszego więzienia.

Rysopis tegoż oskarżonego iest następujący: Rodził się we wsi Szerwent, w starych Prusach, ostatnie miejsce zamieszkania jego było w Jasiennicy; religii ewangelickiey, niezeniaty; trudnił się służbą przy ogrodnictwie, ma lat 26, wzrostu miernie wysokiego, twarzy okrągłej, oczu borych, nosa małego, włosów czarnych, zarostu czarno, innych żadnych oznaków widocznych niema. Ubrany zaś w spancerek granatowy z podsiewką białą, z guzikami z tegoż sukna, raytuzy skarbowe, bure, sukienne z guzikami kościanemi na bokach, podszewką grubą płocienną podszyta, czapkę ma na głowie okrągłą granatową bez baranka, koszulę białą płocienną skarbową, boty skarbowe ze skóry faldrowey czarney; nie był ekuty.

Wzywa zatem wszelkie władze, tak cywilne iako i woyskowe, niemniemy osoby prywatne, aby na powyżey opisanego obwinionego Franciszka Limbauma, ile towarzystwu ludzkiemu nader szkodliwego, pilną bacność dawać raczyły, spostrzeższego gdziekolwiek nięty i takowego pod przyzwolłą strażą Sądowi naszemu dostawic nieomieszkały.

Płock, dnia 30. Sierpnia 1815.

J. Wołowski, Z. P.

Pisarz Aktowy Powiatu Mławskiego.

Na żądanie JPaną Melchycora Głowackiego, maystra professyi młynarskiey, we wsi Lubowidzu, powiecie Mławskim mieszkającego, oświadcza szanowney Publiczności chęć do kupienia mającey, iż gdy w terminach trzech, pierwszym dnia 24 Czerwca, drugim dnia 25. Lipca, w trzecim dnia 24. Sierpnia roku bieżącego, z ogłoszenia Dziennikiem z dnia 17. Czerwca Nr. 235. oznaszonego, licytacją młyna w Lubowidzu dla czasow zniwnych trudną była do ukończenia i odebrania swego skutku, przeto na mocy zlecenia JW. Prezesa Trybunału inne

termina teyże licytacyi mlyna przedawiaział, która odbywać się będzie na gruncie w Lubowidzu w terminach pierwszym dnia 10., drugim dnia 17. Września, w trzecim dnia pierwszego Października, który razem i ostatni decyduje: ta zawsze wspomienionych dniach o godzinie drugiej po południu zaczynać się będzie; kto by sobie życzył kupić, na lat 35. z pierwszeństwem na lat 50. nadal ciągle służącym dla sukcesorow, niechay w powyższych terminach uda się na grunt dla naczynego rozeyrzenia się, a wtenczas dowie się tak o warunkach licytacyi mlyna, prawie onegoż, iako też o stanie iego, stosownie do wyżej allegowanego Dziennika, lub z akt podpisanego w Kancelaryi w domu pod Nrm. 231. przy ulicy Krzynowtoskiej w Mławie: w ostatnim terminie więcey dający i w gotowiznie monetą srebrną kurant placacy, przybicie otrzyma.

Mława, dnia 26. Sierpnia 1815.

Kazimierz Majewski.

Pisarz Aktowy Departamentu Płockiego.

Uwiedomia Publicznosc, iż pozostalosc po niegdy W. Antoninie z Kudzborskich Turskiej Prokuratorowey, iako to: garderoba i bielizna damska, bielizna stolowa, posciel, srebra, porcelana, fajans, szklo i rozne meble, na publiczna sprzedaz wystawiona jest: sprzedaz wiec ta rozpocznie się o zedemna podpisanym tu w Plocku w domu pod liczbą 265. przy ulicy Warszawskiej w dniu 14. b. m. od godziny 9. zrana i kontynuowana zostanie i przez nastepne dni aż do zupełnego ukończenia: naywięcey dający i gotowizną w monecie srebrney placacy, przybicie otrzymywac będzie. Płock, dnia 7. Września 1815.

Kraiewski.

Woyt Gminy zgiew Przewodowskiej, w Powiecie Pułtuskim.

Obwieszcza ninieyszym Publicznosc, iż znayduie się para koni w Golątkowie, to jest:

Kon kawy bez odmiany, lat 6. stary,

Klacz gniada bez odmiany, lat 3. stara.

Te konie przyprawdzający Jan Ostrowski, Sołtys z wsi Kozłowa gminy tuteyszej opowiadal, iż w nocy przez fraż wieyską nięte zostaly, ci zas, którzy one prowadzili, gwałtownie uciekli, d tąd zaś przez tylu zgłaszających się za własne uznane nie zostaly.

Uwiedamiając zatem Publicznosc, wzywam każdego kto by się sądził właścicielem ich, aby się do biora mego w Golątkowie zgłosil z przy-

zwoitym udowodnieniem, a to w przeciągu czterech tygodni, inaczej po upływnieniu tego czasu, konie te przez licytacją sprzedane zostaną.

Gulątkowo, dnia 1. Września 1815.

Brocki, Z. W.

Ur. Jozef Borski, Patron przy Trybunale Płockim, pełnomocnik Ur. Rozalii z Męcińskich Miłodrowskiej Ur. Jozefa Miłodrowskiego, od lat czterech w kraju tym a bardziey okolicach Płocka nieznanym się małżonki w Miłodrozu zamieszkałej, ex officio przydany obrońca zapożywa niniejszym tegoż Ur. Jozefa Miłodrowskiego, męża powyżey wymienioney Miłodrowskiej, aby na audyencyi Trybunału cywilnego I. Instancyi Departamentu Płockiego w Płocku w dniu 4 Listopada r. b. o godzinie 10. zrana w domu rządowym sam osobiście lub przez pełnomocnika stawił się i atentował, gdy powódka wnosić będzie w myśl prawa, iż pozwany mąż przeszło lat cztery nieznanym się, ani zgłoszenia żadnego nieuczynił, dozwoleńia nayprzed śledztwa i udowodnienia przez swiadki nieprzytomności tak dawniey żądać będzie, następnie po udowodnieniu ogłoszenia teyże nieprzytomności, rozwiązania węzła małżeńskiego żądać i domagać się będzie: ma się więc stawić, terminu pilnować, inaczej podług prawa postąpiono będzie. Płock, dnia 22. Sierpnia 1815.

Borski.

Komu otem wiedzieć należy wiadomo czynię, iż kamienica przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 270. tu w Płocku na nowem mieście sytuowana, prawem własności do W. Pudlica tu nieprzytomnego należąca, w roczną dzierżawę od dnia 19. Września r. b. do dnia tegoż roku 1816. święcey dającemu w dniu czterenałym miesiąca Września r. b. o godzinie 3. po południu przez publiczną licytacją w tymże samym domu urzędownie odbydź się mającą, wypuszczoną zostanie. O kondycyach kontraktu, w każdym czasie u podpisanego Kuratora do wiedzieć się można.

Płock, dnia 4. Września 1815.

Maciey Lisicki, Patron Trybunału iako Kurator.

Niżey podpisany podaie do publiczney wiadomości, iż ma do sprzedania z wolney ręki pewną ilość Baranów starych i młodych, gatunku Hiszpańskiego, resp. à 10. i 15 Talerów.

w Lucinie, Powiatu Gołtyńskiego, Departamentu Warszawskiego,
dnia 6. Września 1815.

Köhler.